

Stanisław Jenke

Wspomnienie pośmiertne

Станислав Енке — Посмертное воспоминание

Stanisław Jenke — Obituary

31 października 1969 r. zmarł nagle emerytowany naczelnik Wydziału Pozyskania Drewna w Naczelnym Zarządzie Lasów Państwowych mgr inż. Stanisław Jenke.

Urodzony 5 października 1895 r. w Przeworsku Stanisław Jenke uzyskał świadectwo dojrzałości w 1914 r. w gimnazjum w Żywcu. Po wybuchu pierwszej wojny światowej w sierpniu 1914 r. powołany został do służby wojskowej przez władze austro-węgierskie i uczestniczył przez cały czas w działaniach wojennych na różnych frontach. Po upadku zaborców, w 1918 r. wstąpił do Wojska Polskiego, z którego został zdemobilizowany w listopadzie 1920 r.

Po demobilizacji rozpoczął studia na Wydziale Lasowym Politechniki Lwowskiej, które ukończył w listopadzie 1924 r.

1 maja 1925 r. rozpoczął pracę w Dyrekcji Lasów Państwowych w Białowieży i tam pracował bez przerwy do 1 września 1939 r. tj. do wybuchu drugiej wojny światowej.

W czasie pracy w tej Dyrekcji zajmował kolejno różne stanowiska, począwszy od praktykanta techniczno-leśnego a następnie adiunkta, nadleśniczego i inspektora, aż do zastępcy dyrektora lasów państwowych w Białowieży. Po objęciu administracji Puszczy Białowieskiej przez władze radzieckie, we wrześniu 1939 r., w dalszym ciągu zatrudniony był w zarządzie Puszczy.

10 stycznia 1940 r. został przeniesiony na własną prośbę do Trestu „Lwowles“ we Lwowie, a następnie w kwietniu 1940 r., w drodze repatriacji, wyjechał w rodzinne strony do Przeworska.

W okresie od 1 maja 1940 r. do 30 lipca 1944 r. pracował na stanowisku nadleśniczego nadzorczego w Łańcucie, biorąc jednocześnie czynny udział w ruchu oporu.

Od 1 sierpnia 1944 r., już po wyzwoleniu tych terenów spod okupacji hitlerowskiej, Zmarły objął stanowisko nadleśniczego w lasach Ordynacji Łańcuckiej, zaś po upaństwowieniu tych lasów, stanowisko nadleśniczego nadleśnictwa państwowego Łańcut, a następnie inspektora w Dyrekcji Lasów Państwowych w Rzeszowie.

W 1945 r. S. Jenke brał czynny udział w organizacji administracji lasów państwowych na Ziemiach Odzyskanych.

Po zakończeniu podstawowych prac organizacyjnych na wyzwolonych spod okupacji terenach i powołaniu niezbędnych organów administracji leśnej oraz krótkim pobycie w Dyrekcji Naczelnej Lasów Państwowych S. Jenke mianowany został na stanowisko dyrektora lasów państwowych w Lublinie, na którym pozostawał od 1 sierpnia 1945 r. do 31 stycznia 1950 r. Następnie powołano go do pracy w Warszawie, gdzie brał czynny udział przy organizowaniu na nowych zasadach Państwowej Centrali Drzewnej „Paged“, Centralnego Zarządu Lasów Państwowych i wszystkich pochodnych jednostek organizacyjnych, kierując w nich wydziałami użytkowania lasów, do momentu przejścia w dniu 1 listopada 1968 r. na zasłużony wypoczynek (emeryturę).

Przebieg pracy S. Jenke pozwolił Mu na zdobycie gruntownej wiedzy w zakresie leśnictwa, którą bez reszty poświęcił naszym lasom zarówno w zakresie zagospodarowania jak i użytkowania a ponadto organizacji.

Szczególnie duże zasługi położył S. Jenke w okresie międzywojennym przy zagospodarowaniu Puszczy Białowieskiej, zniszczonej podczas pierwszej wojny światowej i w pierwszych latach powojennych wskutek eksploatacji prowadzonej przez firmę „Century“. Po drugiej zaś wojnie światowej przy zagospodarowaniu naszych lasów zniszczonych przez okupanta oraz przy ich organizowaniu opartym na nowych podstawach gospodarki planowej.

S. Jenke był koleżeński i uczynny, sprawiedliwy dla podwładnych pracowników, wskutek czego był bardzo przez nich szanowany i ceniony.

Powierzone mu zadania na tak licznych stanowiskach wykonywał z dużą starannością i umiejętnością osiągając pomyślne rezultaty.

Wszystkie te zalety znajdowały właściwą ocenę zarówno u władz państwowych, jak też kolegów i współpracowników.

Dlatego też S. Jenke był wyróżniony, szczególnie zaś został odznaczony: za zasługi na polu pracy zawodowej Srebrnym i dwukrotnie Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Dziesięciolecia Polski Ludowej oraz Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski;

— za udział w ruchu oporu — Srebrnym Krzyżem Zasługi z mieczami,
— za prace społeczne, dla których również znajdował czas, między innymi Złotą Odznaką Polskiego Towarzystwa Leśnego i wielu innymi wyróżnieniami.

Cześć Jego pamięci!

Jan Daszkiewicz